

Грабчо.

Какво ли злодѣйство, безстыдниче ?
 Приструвашъ ся чи не знаешъ за какво
 приказвамъ. Притворството ти излѣзе на
 явѣ ; на празно ся трудишъ да го по-
 криешъ ; всичко ся научихъ азъ. Какъ ?
 Прибрахъ тя у дома си да злоупотребишъ
 съ добрината ми ! Вмѣжнася нарочно въ
 кждата ми за да ми изиграешъ такива
 безчестни игри ?

Стоилъ.

Господине ! понеже всичко сте ся нау-
 чили, и азъ не щж вече да забикаламъ,
 азъ ще ви исповѣдамъ всичко.

Кольо, полегичка.

О, хохо ! ще каже чи съмъ пророче-
 ствувалъ безъ да щж !

Стоилъ.

Азъ имахъ на умъ да ви прикажа за
 това и чакахъ сгодно време ; но като сте
 ся извѣстили вече за всичко, не ся сър-
 дете, моля, но благоизволете да чуете при-
 чинитѣ, които ще ви дамъ.

Грабчо.

И какви причини ще ми дадешъ, раз-
 бойниче безстыдный ?

Стоилъ.

Да прощавете, господине ! не заслуж-
 вамъ азъ такива имена ; истина е чи азъ
 скажпер.